

Petrus deelt uit

Moet je kijken! Overall zijn mensen! Links en rechts. Overall mensen. Weet je waarom er zoveel zijn? Waarom al die mensen bij elkaar zijn? omdat Jezus hier is! Iedereen wil Jezus zien. Iedereen wil met Hem praten. De mensen zitten en staan tot waar het water van het grote meer begint. Het zijn duizenden mensen. Mannen, vrouwen en ook veel kinderen. Ze willen zien wat Jezus doet. Jezus maakt mensen beter die niet kunnen lopen of die blind zijn of doof. Dan kunnen ze weer lopen of zien of weer horen. De mensen denken er niet over om naar huis te gaan. Nee, nu nog niet. Ze willen zo lang mogelijk hier blijven.

'Petrus!', roept Jezus. 'Petrus, kom eens hier.' Ik wring me tussen de mensen door. 'Sorry, mag ik er even langs. Jezus roept me.'

Wanneer ik bij Jezus ben zegt Hij: 'Petrus, Ik heb medelijden met de mensen, want ze zijn nu al drie dagen bij Me en ze hebben niets meer te eten. Ik ga ze natuurlijk niet met een lege maag naar huis sturen om daar te gaan eten. De meeste mensen wonen veel te ver weg. Jullie moeten ze eten geven.'

Echt, soms begrijp ik Jezus niet. Ook al hoor ik bij Zijn vrienden. Moet je kijken hoeveel mensen er zijn! Het zijn er, denk ik, wel meer dan vierduizend! Vier-duizend! Hoe kan er nou eten voor zoveel mensen zijn? Dat kan toch gewoon niet!

Jezus kijkt me vriendelijk aan. 'Petrus, wat kijk je verbaasd en ongelovig! Vertrouw Mij maar: alles komt goed. Dat zul je zien. Ga eens vragen aan je vrienden

of ze iets te eten bij zich hebben.' Ik ga langs mijn vrienden en vraag of ze iets bij zich hebben. En weet je wat ik heb? Moet je kijken...ik heb precies zeven broden en deze paar visjes! Hoe kan dat nou genoeg zijn voor meer dan vier-dui-zend mensen?

Jezus roept: 'Mensen, ga allemaal eens in het gras zitten! Jullie zullen wel trek hebben. We gaan samen eten!' En tegen mij zegt Hij: 'Petrus, ga jij met de anderen langs de mensen die Mij niet gehoord hebben en zeg dat ze moeten gaan zitten.'

We lopen tussen de mensen, de heuvel af tot aan het meer. 'Mensen, ga maar lekker zitten. We gaan zo eten.'

Wanneer alle mensen zitten, staat Jezus op, pakt een brood en een visje en bedankt God voor het eten. 'Dank U grote God, Koning van het heelal, die ons dit brood en deze vis gegeven heeft.' Dan breekt Jezus het brood en scheurt stukjes van de vissen af. Ik krijg samen met de andere vrienden manden vol met brood en vis. Jezus geeft ons genoeg en wij mogen dat weer uit gaan delen.

We lopen tussen alle mensen door en geven het eten dat we van Jezus gekregen hebben. De mensen peuzelen het lekker op.

Jezus blijft maar breken van de broden en de vis. Bij Jezus is altijd genoeg. Wij blijven maar tussen de mensen door lopen. Wij blijven maar uitdelen van wat Jezus aan ons geeft. Wat Jezus beetpakt, breekt en uitdeelt, raakt nooit op.

Wanneer alle mensen heerlijk gegeten hebben is er

nog steeds brood en vis over. Weet je hoeveel? Er zijn nog zeven grote manden brood over!

Weet je wat ik vandaag van Jezus geleerd heb? Als je uitdeelt van wat je gekregen hebt, wordt het niet minder, maar het wordt steeds meer en meer en meer.

Dit verhaal lees je in de Bijbel. Het staat in het boek van Matteüs, hoofdstuk 15.

